

No. 16.

Pris: 10 Øre.

2 muntre Viser.

En i sin Begyndelse gemyttlig men i
Slutningen bedrøvelig Vise
om

Ola Sondsjørings Kristianiareise.

Mel.: Bestnæsvisen.

Ola sa'a Mor, nei veit du hva sau,
Ola dei blir det sgu intno a sa'n,
Du maa ind aa lære,
Haasdan du skal vere
for aa vere rigtig sin og bra sa'n.
Du har Ket sa'je
Ola Fet sa'je,
Han har inte Danel's, men har Vet sa'je.

Na saa dro jei da til Byen in, san,
kom med Jernbanen som en Vind sa'n!
men da Banen stansa
knappt jei mer mei sansa,
aa jei mista mest Forstanden min san.
sligt et Skraal san
og sligt et Gnaal san —
og saa streg jei: Godtfolk gji da Taal san!

Wisgutta rundt omkring mig flau san,
Kjærringer og Menner i en Hau san,
Dg saa vidt jeg huster
Barerer og Kuffer —;
Men som sagt, jeg blei jo næsten dau san.
Sligt et Spel san!
Ja men lel san
slap jei fra dom ved et Svineheld san.

Fluzens jeg begav mig op i By'n sa'n;
men der fik jeg se et snodigt Syn sa'n;
Folk dom gif aa hompa
glei og dat paa — —
og det gif saa radt som bare Lyn san.
Da jeg er stol san,
saa dat jeg sjøl san
og slo et riktig ubeleili Høl san.

Jeg kom paa Beina og var inte sen san,
og høsta Boga mi saa pen og ren san;
men tænt dig mi Forstrækkels'!
da jeg fik en Bækkels'
lige radt i Hue af en Sten san,
og lige som san
jeg vendte om san,
en Hau med Sne i Naffen paa mig kom san.

Saa gif jeg over Drammensveien ut san
og tænkte: Naa maa det vel være slut san;
men knappt var jeg der kommen
før jeg mærked som en

lei og trolldomsagtig Loft af Krudt san.
Før jeg fik gaa't san — et Minerstot san
i Luften slynge de min arme Skrot san.

Paa alle fire som en letvindt Kat san
fra Himmelfarten ned igjen jeg dat san,
og tænkt, at dom to Svina,
dom, som tænde Meina,

sto aa lo, aa sa': godnat min Skat san!
Men den Skræk san, — som dom fet san
Begge Veina mine dom var væk san.

Rigtig væk? — det var ei rigtig sandt san!
for ved Siden af mig dom dom fandt san,

og saa blei jei haaret
bort som farlig saaret,
mens at Bloe frøgteligen randt san.

Veina me san — kom affte san.

Slige Ting maa inte ødsles med san.

Jei paa Hospitalet blei lagt in san
og blei lappa godt paa Krop og Skind san.

Veina dem blei korte;
men om dom er borte

homper jei paa Krøkker som en Vind san.

Tak for mei sa'je, — jei tror ei sa'je,
at jeg mere skal besøge dei sa'je.

Trur Di vel, at jei fik Fred endda san?

Nei, jei stulde flere Plager ha' san,
for i alle Bakker

kom der — jo jeg takker —

Kjæller, som brak mine Krøkker a san.

Di forstaar san. — Væg aa Laar san

gik iknas som bare Potteskaar san.

Hvad siden hændte kjender jei ei stort san;

thi jei blev haaret som besvimet bort san,

og da jeg retirerte,

dom mig expederte

indigjennom vorfes gamle Port san.

Sa Di glør san! — men jeg tror san,

jeg kom fin aa danet hjem til Mor san.

De politiske Raboer paa Kvisten.

Gaules paa Melodivonten: Ze' stu aa ha Lost aa jiste mei, san.

Her forleden, da jeg hjemme sat, san,
Og da Alt omkring mig var som Nat, san,
Blev jeg rent forstyrret,
Af de Rabofyrra,

Som bor Bæg i Bæg ved Siden a', san.

Spørgsmaal kom, san,

Lig en Flom, san,

Nu om Parti, Politik og — Dom, san,

Hør nu gode Venner, hvem I er, san,

Kom i Politik mig ikke nær, san.

Ellers vil der vauke

Gule, blaa og blanke,

Nogle, værre end den graa Stær, san.

Fy for Stam, san,

Toug og Tamp, san,

Reisepas saa fik de hver en Mand, san.

Men da Kjerringen fik høre Skraal, san,

Blev det værre end da Per og Paal,

Hovedfulds paa fire

Laa i Gaar'n og stirre'

Efter hvad de tabte i en Fart, san.

Næse, Mund, san,

Stod i Skum, san,

Saadan Skyds faar hver en Parti-Hund, san.

Derfor er det bedst at hver en Mand, san,

Holder Kjæft og la'r det gaa i Gang, san,

Med det gode, Gamle,

Som vil aldrig ramle,

Førend Dovre kommer ned engang.

Snit og Snaf, san,

Mange Laf, san,

Visa slutter nu med Segl og Laf, san.

Tilfjøs i Visehandelen paa Smørsalmendingen, Bergen.

Rose